

Der er forøvrigt under Behandlingen af dette Spørgsmaal fremkommet en underlig Modsigelse. Det ærede Medlem for Denske Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) meente, at man ikke, naar man sluttede sig til Udringsforslaget under b., kunde ansees for virkelig at ville støtte Loven, men Banffeligheden for mig i at tiltræde Forslaget under b. har netop ligget i, at det er bestemt udtalt, at Vedtagelsen af det hos ikke faa Medlemmer her i Thinget vilde støtte Sagen saaledes, at de muligvis vilde stemme for den, medens de ellers vilde stemme imod den, og dertil knytter sig naturligtvis den Tanke, at de, som nu støtte Sagen og vilde holde paa det foreliggende Forslag, ogsaa vilde gjøre det om 5 Aar, medens jeg, der er en Modstander af Loven og bringer Sagen fra et ganske andet Synspunkt, nødt vil, at min Stemmegivning for Forslaget under b. skulde medføre den Tanke, at jeg erkjendte, at der virkelig i denne Plan laa noget Godt. For mig staaer det som tvivlsomt om det er nødvendigt at sætte Regler om Lovens Ophør, men Forslaget derom godtgør dog for mig, at Udvalgets Medlemmer hos sig selv have været tvivlrædige om denne Lovs Godhed. Naar vi imidlertid sammenligne de to foreliggende Forslag, kan jeg ikke undlade endnu engang at fremhæve, hvad jeg før sagde, at det, jeg kaldte den negative Virkning af Forslaget under a., forekommer mig at være meget klar. Det er ganske vist, hvad det ærede Medlem for Fredericia sagde, at Forslaget i en vis Retning virker positivt; for Regjeringen virker det ganske sikkert positivt, idet det gjør det umuligt for Folkethinget at blive af med denne Lov, saalænge Regjeringen ikke vil gaae ind paa de Forandringer, der ved Revisionen maatte blive vedtagne. Den vil ifølge Bestemmelsen hvert 5te Aar blive undergivet en Revision, men, forsaavidt Regjeringen ikke gaaer ind paa de Forandringer, Rigsdagen foreslaaer, bestaaer Loven bestandig. Vedtages derimod Udringsforslaget b, bliver Forholdet et andet, thi Regjeringen bliver da nødt til at søge at komme til Enighed med Rigsdagen, og Rigsdagen bliver nødt til at søge at komme til Enighed med Regjeringen, hvis vi ikke skulle staae aldeles forsvare-

løse. Naar de Herrer gaae ud fra, at Nogen stemmer for Forslaget under b, fordi det skulde være Meningen at tilintetgjøre Muligheden for ethvert Forslag, troer jeg dog, at man bærer Tanken lidt længere, end den oprindeligt har ligget i Forslaget. Meningen har vistnok kun været: at fremkalde et Baand, en Tvang, der medførte Nødvendigheden af en ny Lov, fordi den foreliggende til den Tid ophørte, men at det fra begge Sider maa erkendes for en Nødvendighed at træffe Overenskomst om Noget, man kan ansee for bedre.

J. M. Hansen: Da jeg er blandt dem af Udvalgets Medlemmer, som have stillet Forslaget under a, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord angaaende min Betragtning af den foreliggende Sag. Vi ere i flere Aar mere og mere komne ind paa ved enhver organiserende Lov, hvad enten det har været Lønningsslove eller andre Love, der medføre Udgifter, i Slutningen at indsætte, at de underkastes en Revision efter Udløbet af hvert 5te Aar, men hvis de Betænklichkeiten, som ere reiste med Hensyn til Vedtagelsen af en saadan Tilføining i denne Lov, ere begrundede, har Rigsdagen allerede for længe siden afgivet hele den Indflydelse, den kunde have paa den hele Række af Love, hvori vi have været fornøiede med at indsætte den. Saavidt jeg veed, have vi betragtet det som en Betyggelse, vi ikke vilde undvære, at det blev paalagt Regjeringen som Pligt at fremkomme med en saadan Lov hvert 5te Aar, for at Sagen kunde underkastes en Revision af Rigsdagen, og dette er ogsaa efter min Mening et virkelig Gode, thi jeg troer ikke, at man maa slutte til denne Tilføinings Betydning derfra, at Regjeringen har tilfidesat denne Bestemmelse, hvad den virkelig har gjort i et Par Aar med Hensyn til den kjøbenhavnske communale Skattelov. Jeg troer, at det kun er Tidsomstændighederne, som have medført, at Rigsdagen har taalt dette, uden at gjøre alvorlige Stridt for at fremvinge Opsyldelsen af den Pligt, Regjeringen har forsømt at opfylde, og jeg troer ikke, at Rigsdagen mere i nogen Samling roligt vil taale, at den omhandlede Lovbestemmelse fremdeles tilfidesættes. Med Hensyn til andre Love, hvori en